

HAU BÍLOU PLÁNÍ

Hau bílou plání
sněžnou pustinou
letí řada saní
vlci v patách jim jsou

Hau kdo se zpzdí
toho dostanou
těch pár bílých kostí
sněhy zavanou

A: K snídani je kousek mrože

B: Cože?

A: Mrože!

B: Mrože?

A: Bóžel!

B: K obědu dvě suchý tresky

A: To je hezký!

B: Tresky plesky!

A: Ale k večerí nic není . . .

B: To je pěkný nadělení!

A: Proto sníme . . .

B: Proto sníme . . .

A: Proto sníme . . .

B: Proto sníme . . .

A + B: Psí spřežení, psí spřežení,
psí spřežení, psí spřežení!

Písnič Da capo, obecenstvo vyje jako vlci.

Hudba i text:

Jan Welzl, polárník

KUMBAYA

/:Ten kdo zpívá rád
kumbaya:/
nemá proč se bát
kumbaya
děl pán kumbaya
nás pán kumbaya

/:Toho spasí pán
kumbaya:/
od pekelných bran
kumbaya
nás pán kumbaya
nás pán kumbaya

/:V ráji bude spát
kumbaya:/
zpívat jen a hrát
kumbaya
děl pán kumbaya
děl pán kumbaya

Traditional — africká lidová
Český text: Ivo Fišer

PŘÍŠTÍ PROGRAM:

FOLK 12

16. 6. 1977 Městská knihovna Merta, Viklický

FOLK 13 (Poslední představení sezóny)

21. 6. 1977 Městská knihovna Spirituál kvintet,
Voňková

Vydáno jako program pro koncert dne 1. 6. 1977 v MK. Sestavil
Ivan Dvořák. Vytiskly Středočeské tiskárny, n. p., závod 04,
Praha 1, Myslíkova 15

Cena 2 Kčs

T J NOHYB PRAHA

FOLK 11

MARKÉTA DVOŘÁKOVÁ, MAREK LUTKA,
REBEKA MERTO VÁ, ALENKA NEDVĚDOVÁ,
FRANTIŠEK NEDVĚD, JAN NEDVĚD,
ONDŘEJ NOVOTNÝ, PETR NOVOTNÝ,
HANA ORTINSKÁ, HELENA ORTINSKÁ,
KARLA STEINOVÁ, PAVEL STEIN,
VIERA STEINOVÁ,
TOMÁŠ TICHOTA, HALKA TŘEŠŇÁKOVÁ,
KUBA TŘEŠŇÁK, PETR TŘEŠŇÁK,
KATEŘINA VANČUROVÁ,
MARKÉTA VANČUROVÁ,
TEREZA VANČUROVÁ, ŘEHOŘ VOŇKA,
A DALŠÍ

1. 6. 1977

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

„Dobrý den,“ pozdravil malý princ.

„Dobrý den,“ řekl výhybkář.

„Co tu děláš?“ zeptal se malý princ.

„Třídím cestující po tisícových balících,“ řekl výhybkář. „Vypravuji vlaky a ty je odvážejí hned napravo, hned nalevo.“

A osvětlený rychlík, dunící jako hrom, otřásl domkem výhybkáře.

„Mají náramně naspěch,“ řekl malý princ. „Co hledají?“

„To neví ani člověk na lokomotivě,“ odpověděl výhybkář.

A druhý osvětlený rychlík zaduněl v opačném směru.

„To se už vracejí?“ ptal se malý princ.

„To nejsou oni, to jsou zase jiní.“

„Nebyli snad spokojeni tam, kde byli?“

„Nikdy nejsme spokojeni tam kde jsme,“ vysvětloval výhybkář.

A jako hrom zaduněl třetí osvětlený rychlík.

„To jedou za těmi prvními cestujícími?“ zeptal se malý princ.

„Nejedou vůbec za ničím,“ řekl výhybkář. „Ve vlaku spí nebo zívají. Jen děti mají nos přitisknutý na okna.“

„Jediné děti vědí co hledají,“ pravil malý princ.

„Ztrácejí čas pro hadrovou panenku, panenka se stane hromně důležitá, a když jim jí někdo vezme, pláčou . . .“

„Mají štěstí,“ řekl výhybkář.

DEN

V. Merta

Kam chodí den když obloha se tmí?

k trávě a pod lampy -- anebo s dětmi?

K trávě spát,

s lampami svítit

s dětmi hrát

a nedat se chytit.

Točít se s větrem a loudit slzy

dívat se do očí a usnout brzy

to má den stihnout za jeden den

Bydlí všude, nechodí ven

plaší tmou a zabání sen

napol s větrem

hlasitě spěchá

rozhrnout oblohu

polibit zem.

Noc žhá na skalách hřeje se hvězdami

slunce se uklání, nadbíhá cestami

na kopcích musí už lampáři svítit

Kam chodí den když obloha se tmí?

k trávě spát, s dětmi hrát

a nedat se nikde chytit.

LUCHIN

Na předměstí stával dům

malý chlapec si tam hrával

drak co vzlétal k oblakům

všechna tajná přání znával

draci totiž vždycky ví to

co je klukům nejvíce líto

když musí jít večer spát

Jako víno dozrává

jako v mořích vlny hasnou

vzpomínka mi zůstává

na tu smutnou zemi krásnou

na rybářské staré síti

na draka a malé dítě

kteř nemá si s kým hrát

Na provázku slunce měl

oblohou se za ním vznášel

jako vánek šel kam chtěl

smutné lampy lidem zhášel

pohádkovou dýchal vůni

mluvil řečí horských tůň

průzračnou jak dětský smích

Bílý koník běžel dál

osamělou pustou plání

na dlaních snůh dětství tál

i když padal bez ustání

den začíná tichou slétnou

chvilí před tím, nežli vzlétnou

hejna ptáků ve větvích

Na předměstí stával dům

malý Luchin si tam hrával

drak co vzlétá k oblakům

všechna tajná přání znával

draci totiž vždycky ví to

co je klukům nejvíce líto

když musí jít večer spát . . .

Hudba: Victor Jara

Český text: Fr. Novotný